

Forfatterne og entertainerne Dan Turell og Poul Borum gjorde grin med alvoren

DE GØR GRIN MED ALVOREN

Poul Borum og Dan Turell i alvorlig spøg- og skæmtkomsammen på Nationalmuseet i Brede

— Alvoren breder sig som den sorte pest i middelalderen. Flere og flere tager for meget alvorligt. Børnene tager deres skolegang alvorligt. De voksne tager deres arbejde alvorligt. Vi tager det hele alvorligt, men rigtig galt gik det først, da vi begyndte at tage kønslivet alvorligt.

Det fastslog Dan Turell for en tætpakket sal på Nationalmuseet i Brede, hvor han og Poul Borum fortalte om deres arbejde som forfattere og journalister.

Men det var alt andet end alvor, der prægede forsamlingen, da Turell foreslog den at prøve hans kønsalvors-test — det kalder han den s'gu:

— I skal gå hjem og tage Jeres tøj af, som I plejer. Så skal I tage et barberspejl, et lille toiletspejl eller et afrevet bilspejl. Det skal blot kunne holdes i hånden. Så skal I holde det en meter nede ad kroppen. I ti minutter skal I se på kønsdelen. Bagefter kan man ikke tage kønslivet alvorligt.

FOLKELIGT

Den turellske kønsalvors-test kan stå som bevis på, at

de to forfattere tog deres spilleregler, beskrevet med treenheden folk, folkelig og folket, om ikke alvorligt, så til efterretning.

Poul Borum, der i dagens anledning mere lignede en departementchef end en punker, fortalte om sit image:

— Jeg er tit blevet spurgt, om jeg farver mit hår og går klædt, som jeg gør, for at provokere. Det gør jeg ikke. Jeg gør det, fordi jeg kan lide det. Det kan være sjovt at farve sit hår.

Dan Turell:

— I din alder kan det ikke være let at være dig?

Poul Borum:

— Jeg har det godt. Jeg bliver tre gange sytten år næste gang.

ERFARINGEN

Og så læste Borum et digt, der kommanderede: Rend mig i erfaringen... Og han spurgte beundrende til Turells kriminalromaner: 'Selv kan jeg kun skrive et ark. Sådan er et stykke papir jo. Jeg har engang haft succes med to porno-noveller i nogle sengehest-bøger. De sælges stadig godt i katolske lande. Så har man da hjulpet

dem lidt dernede'. Ellers fastslog Borum:

— Jeg tror ikke på handlinger som forfatter. Jeg tror på øjeblikke. Derfor skriver jeg en digtsamling om året om øjeblikke.

Dan Turell mindedes sine søndage i barndommens Vangede, hvor der altid kunne høres svenskerlandskamp og efterfølgende Giro 413 med Gustav Winkler. 'Jeg elskede Gustav og skrev en sang til hans hyldest'. Og så croonede Onkel Danny, så der ikke var et øje tørt eller en lattermuskel i ro.

Borum svarede øjeblikkeligt igen med hans egen 'En uforskammet lykkelig sang'. Begge de herrers bidrag bar præg af den evige sandhed, at hjerte rimer på smerte og to på tro. De kan deres folkekunst, og så er de forrygende entertainere.

De skiftede fra det hylende vittige og banale til smukke passager, der skabte en ro, så man kunne høre røgen stige op fra deres uundværlige cigaretter.

AF TONNY KLYSNER